

Arrest

nr. 230 187 van 13 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Louis Mettwielaan 9/38
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 5 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een staatsburger bent van Ghana, geboren op (...) te Kumasi, Ashanti region, van de Kusasi etnie. U bent moslim.

Toen u drie jaar was stierf uw moeder tijdens de bevalling. Op twaalfjarige leeftijd verloor u ook uw vader waardoor u werd opgevoed door uw tante (de zus van uw vader). U kon naar school gaan en toen u eenentwintig was, behaalde u uw diploma van senior high school.

Na uw studie verhuisde u naar een andere tante in Misiga, Northern Region. Daar verbleef u vijf jaar. U ging naar Accra nadat u werd gedwongen om te huwen met een oudere man die reeds drie vrouwen had. Bovendien vermoedde u dat u VGV zou moeten ondergaan omdat u had gehoord dat zijn jongste vrouw VGV onderging voor haar huwelijk. U verklaart dat het traditie is in uw familie om VGV toe te passen om na te gaan of vrouwen al dan niet maagd zijn voor het huwelijk.

In Accra toegekomen vond u werk en onderdak. U werkte ruim zes maand in een lokaal restaurant. In het restaurant ontmoette u Abdul Karim Mumin. Hij stelde voor om u een reis naar Nederland te betalen zodat u even afstand kon nemen van uw familie. Hij zorgde voor uw paspoort en uw visum.

Op 12 september 2019 vloog u naar Brussel alwaar u wilde doorreizen naar Amsterdam. U werd echter tegengehouden door de grenspolitie en vervolgens naar het gesloten centrum Caricole gebracht.

Op 8 oktober 2019 vroeg u internationale bescherming nadat u niet langer in contact was met de persoon die u naar Europa bracht en nadat uw tweede beroep omwille van uw vasthouding werd afgewezen. U geeft aan dat u pas tijdens het tweede beroep door had dat u waarschijnlijk in de prostitutie zou belanden in Nederland.

U legt geen documenten voor die verband houden met uw vraag tot internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw reismotief,- u was niet in het bezit van de documenten die het doel van uw voorgenomen verblijf konden staven- rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u **Abdul Karim Mumin** vreest omdat hij getracht zou hebben om u in een **prostitutienetwerk in Nederland** te plaatsen.*

U vreest dat u hem de kosten moet terugbetalen die hij zou hebben gemaakt om u naar Europa te brengen. Daarnaast vreest u dat hij u zou kunnen ontvoeren indien u de kosten niet kan terugbetalen. Tot slot vreest u ook dat hij kwaad kan zijn omdat u hem zichtbaar heeft gemaakt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p 14).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

U verklaarde de reis van Abdul Karim Mumin te hebben aanvaard omdat u gestresseerd was en u afstand wilde van uw familie (zie notities p 15). U dacht dat u bij terugkeer naar Ghana, na uw reis van acht dagen naar Nederland, zou kunnen rekenen op de hulp van Abdul. U zei dat u dacht dat hij u bij

terugkeer naar Ghana een onderkomen en werk zou geven en dat hij u misschien zou kunnen helpen met wat geld zodat u een eigen zaak zou kunnen opstarten (zie notities p 17). Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen”. Het feit dat u een reis maakt en vervolgens rekent op een eigen plek en inkomsten, betreft een socio-economisch motief en valt als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag.

Verder dient te worden opgemerkt dat u veronderstelt dat u in een prostitutienetwerk zou belanden (zie notities CGVS, p 10).

Het is pas na het tweede beroep, waarbij u verklaart dat de rechter de opmerking maakte dat het mogelijk zou zijn dat u in de prostitutie zou belanden, dat u zelf dacht dat het wel eens zou kunnen. U brengt echter geen concrete aanwijzingen aan waaruit zou blijken dat u in een dergelijk netwerk zou belanden. Zo heeft u geen idee bij wie u terecht zou komen in Nederland (zie notities CGVS, p 10) en heeft u ook geen contact meer met de man die u naar hier zou hebben gebracht nadat u hem zou geconfronteerd hebben dat u denkt dat hij u in de prostitutie zou willen (zie notities CGVS, p 10). Uw verklaringen zijn bijgevolg gebaseerd op bouté veronderstellingen.

Op de tweede plaats kunnen met betrekking tot de door u aangehaalde vrees (terugbetaling van de gemaakte kosten en eventueel ontvoering indien u deze kosten niet kan terugbetalen) voor Abdul Karim Mumin in Ghana bij terugkeer naar uw land van herkomst, de volgende bedenkingen worden gemaakt.

Zo bevatten uw verklaringen geen concrete elementen die er op wijzen dat er voor u bij een terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U stelde Abdul Karim Mumin te vrezen, echter, wanneer u hem telefonisch tracht te bereiken, geeft hij geen gehoor. (zie notities CGVS p 10). Uw vrees is volledig gestoeld op veronderstellingen en bouté beweringen. Zo verklaart u dat u niet weet of u Abdul Karim Mumin geld verschuldigd bent. U geeft aan dat u niet zeker bent of u hem moet betalen (zie notities CGVS, p 10). U zegt dat u bij uw vertrek zeker was dat u hem niet moest betalen (zie notities CGVS, p 11). Er waren hier bovendien geen afspraken over gemaakt bij vertrek (zie CGVS, p 14). **Het betreffen aldus louter blote beweringen die u niet ondersteunt aan de hand van enig objectief element. U haalt tevens geen enkele concrete indicatie aan waaruit zou blijken dat Abdul Karim Mumin geld van u zou eisen, laat staan dat hij u omwille van een eventuele niet uitgevoerde terugbetaling zou ontvoeren. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich in dit verband enkel op uw eigen vermoedens en veronderstellingen baseert, maar hiervoor geen enkele concrete indicatie heeft.**

Verder dient te worden opgemerkt dat slachtoffers van mensenhandel bij terugkeer naar Ghana kunnen rekenen op de bescherming van de Ghanese autoriteiten of hun vertegenwoordigers.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat mensenhandel in Ghana wettelijk verboden is en dat de Ghanese overheid de laatste jaren blijf heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Daarenboven voorzien zowel de Ghanese regering als diverse andere nietgouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Ghana terugkeren. Zo is er een kosteloze hotline waardoor toegang tot sociale programma's moet vergemakkelijkt worden.

Voorts heeft u helemaal niet aannemelijk kunnen maken dat u uw land diende te ontvluchten omwille van een gedwongen huwelijk.

U verklaarde immers dat **door naar Accra te verhuizen de problemen (nvdr. het gedwongen huwelijk en de gedwongen VGV) waren opgelost**. U zegt dat u in Accra een plek had om te blijven en iets om te eten. U zegt bovendien dat door een tijdje weg te blijven van uw familie (door een reis naar Europa te maken), dat wanneer uw familie niets van u zou horen, dat dit uw probleem zou oplossen (zie notities CGVS, p 17).

Daar u zelf verklaart dat u uw probleem had opgelost, is het niet aannemelijk dat u om deze redenen internationale bescherming inroept (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op 15/10/2019).

Bovendien zijn uw verklaringen omtrent het gedwongen huwelijk en de daaraan gelinkte VGV niet coherent. Zo verklaart u in de vragenlijst van het CGVS, ingevuld door de DVZ, dat **de derde vrouw van de man waarmee u zou moeten huwen wilde dat u VGV zou ondergaan** (zie vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens uw verklaringen bij het CGVS zegt u echter dat u vreesde dat u VGV zou moeten ondergaan omdat **u hoorde dat de derde vrouw dit ook moest voor haar huwelijk** (zie notities CGVS, p 19). Op geen enkel moment tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u dat het de derde vrouw was die wilde dat u VGV zou ondergaan. U verklaarde echter dat het de traditie van uw familie is om meisjes voor hun huwelijk aan VGV te onderwerpen (zie notities CGVS, p 15). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen brengen de geloofwaardigheid van uw relaas ernstig schade toe.

Verder is het wel zeer verwonderlijk dat uw kennis over de man waarmee u zou moeten trouwen wel zeer beperkt is. Enerzijds verklaart u immers dat u deze man kende en dat hij steeds naar het huis kwam en dat u dacht dat hij een familielid was (zie notities CGVS, p 13). Echter, wanneer u wordt gevraagd naar zijn naam, kan u niet meer zeggen dan 'El Haji'(zie notities CGVS, p 13). Ook uw kennis over zijn drie andere vrouwen is ondermaats zeker gezien uw verklaringen dat hij steeds in het huis langs kwam en dat u zelfs dacht dat het familie was. Zo kent u hun namen niet, weet u niet hoeveel kinderen hij heeft en heeft u via vriendinnen gehoord dat zijn derde vrouw VGV moest ondergaan. Het waren ook uw leeftijdsgenoten uit het dorp die u wisten te vertellen dat hij een prominente zakenman was (zie notities CGVS, p 19-20). Het is niet aannemelijk dat u via uw vriendinnen dergelijke info vernam terwijl hij –naar uw verklaringen- vaak bij u thuis was. **De geloofwaardigheid van uw relaas wordt hiermee verder te niet gedaan.**

Daar u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u gedwongen zal worden uitgehuwelijkt, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw vrees voor VGV. U verklaart immers dat u VGV zal moeten ondergaan in kader van een gedwongen huwelijk (zie notities CGVS, p 13).

Er kan nog worden toegevoegd dat u verklaarde in februari 2019 gehoord te hebben dat u moest trouwen (zie notities CGVS, p. 15). Daarna vertrok u naar Accra waar u een man ontmoette die u voorstelde een reis naar Nederland te maken. Er dient echter te worden opgemerkt dat **het internationale paspoort waarmee u naar België reisde u reeds in januari 2019 werd afgeleverd** (zie visumdossier in blauwe map in uw administratief dossier). Hieruit kan worden afgeleid dat u reeds voor de ontmoeting met Abdul Karim Mumin plannen had om te reizen. Uit uw visumdossier blijkt bovendien dat u samen met uw echtgenoot (zie huwelijksakte betreffende huwelijk januari 2019, door u ondertekend), Mohammed Rafik Iddrisu, naar België reisde. Deze informatie tast verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen fundamenteel aan.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een geen documenten voor.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, 12° en 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, van artikel 24 van de Procedurerichtlijn (2013/32/EU), artikel 22 van de opvangrichtlijn (2013/33/EU) en artikel 4 van de kwalificatierichtlijn (2011/95/EU), voert verzoekster aan dat door de verwerende partij op zeer consequente wijze nagelaten werd onderzoek te voeren naar en rekening te houden met het kwetsbare profiel van verzoekster.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het “Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens” (hierna EVRM), voert verzoekster, na een theoretische uiteenzetting, aan dat zij slachtoffer is geworden van psychologisch geweld omwille van “de gedwongen huwelijk” en de gedwongen “vrouwelijke genitale verminking” (hierna: VGV). Onder verwijzing naar algemene informatie over gedwongen huwelijken licht verzoekster toe dat zij haar familie ontvluchtte en zij zich in Accra heeft verborgen gehouden en voortdurend met vrees leefde dat haar familie haar zou terugvinden om haar te dwingen te huwen met een polygame, oude man. Verzoekster vervolgt dat in de Ghanese moslimcultuur mannen en vrouwen gescheiden leven en zij daarom niet veel kennis had over de man met wie zij moest trouwen. Volgens verzoekster houdt het CGVS geen rekening met de culturele gewoonten en de individuele elementen. Zij wijst er, onder verwijzing naar algemene informatie, tevens op dat VGV in de Ghanese cultuur de norm is. Tot slot nodigt verzoekster de Raad uit het dossier minstens terug te sturen naar de verwerende partij *“teneinde bijkomende onderzoeksdaten te stellen naar de medische gevolgen van de aanval en de gevaren voor de vermeende homoseksualiteit in Ghana”*.

2.3. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.5. Artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet dat over de bijzondere procedurele noden handelt bepaalt (onder andere) het volgende:

“§ 1.

De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk. (...)” (eigen onderlijning)

In tegenstelling tot wat verzoekster beweert in het verzoekschrift, blijkt uit stuk 10 van het administratief dossier dat zij samen met een ambtenaar de “Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ”, heeft ingevuld. Verzoekster kan derhalve niet stellen dat nagelaten werd onderzoek te voeren naar haar kwetsbaar profiel.

Voorts blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud van 6 november 2019 dat verzoekster 26 jaar oud is, de “academy senior high school” heeft afgerond, en er zich geen problemen hebben voorgedaan tijdens het onderhoud waaruit zou moeten blijken dat zij behoefte had aan bijzondere procedurele noden.

De Raad wijst nog op artikel 48/9, §3 en §4 van de Vreemdelingenwet:

“§ 3.

Onverminderd het bepaalde in §§ 1 en 2, kan de verzoeker om internationale bescherming ook elementen in een latere fase van de procedure signaleren aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, zonder dat de procedure betreffende het verzoek om internationale bescherming hierom opnieuw moet worden gestart. De verzoeker dient deze elementen op omstandige en precieze wijze schriftelijk over te zenden aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

§ 4.

De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde

verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep.”

In de mate verzoekster in het verzoekschrift beweert dat haar kwetsbaar profiel blijkt uit het feit dat zij slachtoffer is geworden van een gedwongen huwelijk en een verplichting tot genitale verminking, stelt de Raad vast dat haar relaas hieromtrent niet geloofwaardig is zoals blijkt uit de bespreking van het tweede middel.

Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij een kwetsbaar persoon is, noch maakt zij aannemelijk dat bepaalde van haar rechten in het gedrang komen en dat zij niet heeft kunnen voldoen aan de aan haar opgelegde verplichtingen.

2.6. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster haar verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) zij haar vrees voor A.K.M. niet aannemelijk heeft gemaakt, (ii) slachtoffers van mensenhandel bij terugkeer naar Ghana kunnen rekenen op de bescherming van de Ghanese autoriteiten, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, (iii) zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij het land moest verlaten omwille van een gedwongen huwelijk en een gedwongen VGV, en (iv) uit het visumdossier blijkt dat zij samen met haar echtgenoot M.R.I. naar België reisde.

Verzoekster betwist noch weerlegt dat zij haar vrees voor A.K.M. niet aannemelijk heeft gemaakt, slachtoffers van mensenhandel bij terugkeer naar Ghana kunnen rekenen op de bescherming van de Ghanese autoriteiten, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, en uit het visumdossier blijkt dat zij samen met haar echtgenoot M.R.I. naar België reisde. Deze motieven van de bestreden beslissing worden dan ook door de Raad beaamd.

Waar verzoekster stelt dat verwerende partij naliet een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren naar haar grieven, met name dat zij slachtoffer is van een gedwongen huwelijk en een gedwongen VGV, kan zij niet worden gevolgd. Verzoekster werd gehoord bij de Dienst Vreemdelingenzaken, en bij het Commissariaat-generaal kon zij op uitgebreide wijze haar verklaringen afleggen en haar vrees voor terugkeer uiteenzetten bijgestaan door een raadsman en een tolk.

Verzoekster gaat er ook aan voorbij dat zij haar vrees voor vervolging aannemelijk moet maken en het niet volstaat te wijzen op bepaalde gebruiken in haar land van herkomst. Zo betwist zij niet dat uit het visumdossier, toegevoegd aan het administratief dossier, duidelijk blijkt dat zij gehuwd is met M.R.I.. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekster haar relaas, namelijk dat zij door haar tante gedwongen wordt om met een oude polygame man te huwen, compleet ongeloofwaardig is. Overigens is haar verwijzing naar informatie over kind huwelijken niet relevant aangezien zij intussen 26 jaar oud is. Ook wat de VGV betreft kan verzoekster niet worden gevolgd aangezien zij deze gedwongen verminking linkt aan haar ongeloofwaardig bevonden gedwongen huwelijk.

2.8. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. In zoverre verzoekster enkel de schending aanvoert van artikel 3 EVRM, maar doch om de subsidiaire bescherming verzoekt, kan verwezen worden naar de hoger gedane vaststellingen waarbij geconcludeerd wordt dat verzoekster haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS